

saa vidt heller ikke det ærede Medlems, men Grunden er, at han gaar med disse Braminbind for Øjnene, som forhindre ham i at se nøgternt og klart paa andre Folks Tankegang. Men selv om det ærede Medlem ikke kan forstaa mine Udtalelser, kunde han gerne lade være med med Villie at misforstaa dem, og det gør han hele Tiden. Det er for Resten den eneste Mulighed, han har, for at kunne komme med de Angreb, han fremsatte. Hvis han havde undladt at misforstaa mig, havde vi været ganske enige, det vil sige af modsat Opfattelse, fordi jeg ikke er Georgeist. Det ærede Medlem sagde, jeg havde først sagt, at jeg var tilfreds med, at Hartkornsskatterne bleve fjernede, fordi jeg ønskede, at Byrderne skulde fratages Landbruget og lægges over paa Byerne. Det har jeg aldeles ikke sagt, men jeg har sagt — og det gælder alle Partier, men navnlig det, han tilhører, det ærede Medlem maa huske, at den radikale Venstrepolitik ikke er opstaaet fra den Dag, da han blev valgt i Lejre —, at det ikke var Tanken at tage Byrder fra Landbruget og lægge dem over paa Byerne, men at indføre en retfærdig Fordeling af Byrderne paa Landet og i Byerne. Hensigten med Skattereformen var ikke at lette Landbruget, men at ramme andre Ejendomme lige saa haardt som Ejendomme af tilsvarende Værdi i Landbruget. Det var Motiverne for det daværende Venstrereformparti, for Socialdemokraterne og for alle, der deltog i dette Arbejde. Det refererede jeg ganske kort. Det har det ærede Medlem faaet til, at jeg vil tage Skatterne fra Landet og lægge dem over paa Byerne. Det vil jeg absolut ikke, jeg vil lægge dem retfærdigt paa de Værdier, der findes i By og paa Land, og efter min Mening har Ejendomsskyldloven nogenlunde opfyldt denne Betingelse.

Den samme unødvendige Misforstaaelse har det ærede Medlem gjort sig skyldig i overfor Spørgsmaalet om den kommunale Ejendomsskyld, som jeg ganske kort tillod mig at berøre. Det er jo et specifikt Byspørgsmaal, et Spørgsmaal, der ikke har meget med det principielle i den foreliggende Sag at gøre, men jeg berørte det, fordi Grundejerforeningerne og Masser af Mennesker i Byerne lige fra de mindste Grundejere op til de store, og mest de mindste, ere utilfredse, fordi de have faaet et Skattepaalæg, som naturligt burde falde paa Indkomst og Formue i Byerne og nu blot tynger paa de smaa Grundejendomme i Købstæderne. Jeg er Modstander af den kommunale Ejendomsskyld, og jeg tror,

det var heldigt at undersøge, om det er retfærdigt overfor de mindste Grundejendomme i Byerne at lægge den Del af Skatten over paa Grundejendommene og tage den fra den personlige Indkomst og Formue. Andet er det ikke, der foregaar, men man forhindrer derved til en vis Grad Udviklingen af de mindre Ejendomme i Byerne, af Huse med i Lejlighed. Man forringer de Værdier, der i Forvejen ere skabte, og det synes jeg altid er forkert af Lovgivningsmagten at gøre. Naar man i Byerne har benyttet den Tilladelse, man har dertil, er det selvfølgelig, fordi Byerne ligesom Staten mangle Penge, og naar man mangler Penge, griber man til de Midler, der ere tilladte. Loven giver Tilladelsen, og saa have de fleste benyttet den.

Saa sagde det ærede Medlem, at jeg kom ind paa en lang Udvikling af Jordspørgsmaalet, Grundværdiskatten, Henry Georges Teori og alt dette, og han kørte saadan omkring med det, at jeg tror, hverken han selv eller noget andet Medlem i denne Sal forstod noget af det. Jeg har ikke med et Ord omtalt noget af det, jeg har blot spurgt Ministeren, hvilken af disse Teorier han vilde forsøge bagefter. Den højtærede Minister har ikke svaret, hverken straks eller senere, sandsynligvis fordi han føler sig for og ikke vil følge det ærede Medlem fra Lejre (K. J. Møller) helt. Jeg vidste ikke, hvad den højtærede Minister vilde, det var derfor, jeg rettede det Spørgsmaal til ham, om han vilde gaa Henry George-Vejen, om han vilde gaa en Vej, hvorved han vilde opfylde lidt af Socialdemokraternes Ideal, nemlig successivt at fjerne de Værdier, der findes ud over det, man skal yde til Samfundet, til Staten af den Ejendom, man har, og den højtærede Minister har ikke givet Svar. Men for øvrigt har jeg ikke omtalt disse Ideer, og jeg har ikke rodet noget af det sammen. Det er muligt, at det ærede Medlem fra Lejre og den højtærede Minister efterhaanden ville komme til det, saa kunne vi forhaabentlig til den Tid faa en Diskussion derom.

Det ærede Medlem fra Lejre var for øvrigt inde paa nogle vistnok dybsindige Betragtninger om, hvorledes man beskatter arealmæssigt og værdimæssigt, og sagde, at her havde jeg sagt noget, som den højtærede Minister ikke tænker paa. Det ved jeg ikke, men baade den højtærede Minister og navnlig det ærede Medlem fra Lejre og for Resten ogsaa det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) tale